

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

BM-II.059.1.361.2026

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 17519 Państwa Posłów Magdaleny Małgorzaty Kołodziejczak, Henryka Szopińskiego i Magdaleny Rak, w sprawie wykładni przepisów dotyczących wliczenia do stażu pracy okresów pobierania zasiłku chorobowego w trakcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z art. 302¹ § 1 Kodeksu pracy, dodanego ustawą z dnia 26 września 2025 r. o zmianie ustawy - Kodeks Pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1423), tzw. „ustawą stażową”, do okresu zatrudnienia wlicza się okresy prowadzenia przez osobę fizyczną pozarolniczej działalności, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 350, z późn. zm), za które opłacono składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe lub wypadkowe.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 302¹ § 3 k.p. do okresu zatrudnienia wlicza się także udokumentowane okresy, o których mowa w §1 i 2, w których osoba fizyczna nie podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym na podstawie odrębnych przepisów.

Pobieranie zasiłków z ubezpieczenia chorobowego nie powoduje ustania okresu podlegania ubezpieczeniom. W myśl art. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają ubezpieczeni przykładowo:

- zleceniobiorcy - od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy;
- osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów Prawa przedsiębiorców;
- osoby współpracujące - od dnia rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności, wykonywaniu umowy agencyjnej albo umowy zlecenia lub współpracy z osobami korzystającymi z ulgi w opłacaniu składek, tzw. ulgi na start, do dnia zakończenia tej współpracy.

Zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za okres opłacania składek uważa się też okres pobierania wynagrodzenia oraz zasiłków za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną. Przez zasiłki należy rozumieć świadczenia określone ustawą z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 501, z późn. zm.) i ustawą z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1644, z późn. zm.).

Za okres pobierania zasiłku osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub z nią współpracującą albo współpracującą ze zleceniobiorcą jest zwolniona z opłacania składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne i rentowe, chorobowe oraz wypadkowe), co wynika z art. 18 ust. 9-10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Podobnie w przypadku zleceniobiorców w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie uwzględnia się zasiłków (art. 18 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Wobec powyższego, a także przepisów art. 302¹ ust. 1-3 Kodeksu pracy, do stażu pracowniczego powinny być wliczane okresy pobierania zasiłku chorobowego i opiekuńczego w trakcie wykonywania umowy zlecenia, umowy o świadczeniu usług, umowy agencyjnej oraz prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, w tym okres współpracy przy tej działalności lub umowie, a także okres zwolnienia z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o których mowa w art. 18 i art. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, gdyż nie powodują one ustania podlegania ubezpieczeniom społecznym. Odmienne powinny być traktowane tylko okresy pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu do ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, tj. w odniesieniu do osoby, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego albo - w przypadku choroby zakaźnej, której okres wylegania jest dłuższy niż 14 dni lub innej choroby, której objawy ujawniają się po okresie dłuższym niż 14 dni - powstała nie później niż w ciągu 3 miesięcy od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Stanowisko w tej sprawie przedstawiono na stronie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, informacje na ten temat przesłano też do Głównego Inspektoratu Pracy.

Niezależnie od powyższego trzeba podkreślić, że Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie jest uprawniony do dokonywania powszechnie obowiązującej wykładni przepisów prawa, a poglądy prawne przez niego wyrażane nie są wiążące dla stron konkretnych stosunków pracy, Państwowej Inspekcji Pracy oraz sądów.

Instytucją ustawowo upoważnioną do sprawowania nadzoru i kontroli przestrzegania prawa pracy oraz do udzielania osobom zainteresowanym porad prawnych w tym zakresie jest, zgodnie z ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, Państwowa Inspekcja Pracy, a jedynymi organami uprawnionymi do wykładni przepisów prawa są sądy, do których należy rozstrzyganie sporów stron stosunku pracy (pracowników i pracodawców) powstałych na tle stosowania przepisów prawa pracy.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/